

Březen 1977

**Krajská soutěž vyspělých divadelních souborů
WINTRŮV RAKOVNÍK**

Krajská soutěž vyspělých divadelních souborů

Wintrův Rakovník

s výběrem pro 47. Jiráskův Hronov

**na počest 60. výročí Velké říjnové socialistické
revoluce**

Z Ā Š T I T A

Odbor kultury ONV Rakovník

Okresní odborová rada Rakovník

Okresní výbor Svazu družstev. rolníků Rakovník

Městský národní výbor Rakovník

P O Ř A D A T E L

Středočeské krajské kulturní středisko Praha

Okresní kulturní středisko Rakovník

Městské kulturní středisko Rakovník

Patronáty převzaly:

JEDNOTNĀ ZEMĚDĚLSKĀ DRUŽSTVA

Kolešovice

Kněževes

Mšec

Slabce

Kounov

ZĀVODNĪ VĚBORY ROH

Rakovnické keramické závody

Autobrzdy Rakovník

Okresní správa spojů Rakovník

TOS Rakovník

Rakona Rakovník

Okresní výbor svazu žen

LSD Jednota Rakovník

Okresní výbor SČSP Rakovník

PROGRAM

Čtvrtek - 3. března - 19 hodin

Eduard Petiška

LOUPEŽNICE

hraje divadelní soubor Kolár Domu kultury
ROH AZNP Mladá Boleslav

Pátek - 4. března - 19 hodin

Vlastimil Venclík

ŠŤASTNĀ RODINA

hraje Slánská scéna Slaný

Sobota - 5. března - 19 hodin

Alois Jirásek

LUCERNA

hraje divadelní soubor Hálek ZK dopravy
a spojů ROH Nymburk

Pátek - 11. března - 19 hodin

Vasilij Šukšin

ENERGIČTĪ LIDĚ

hraje divadelní soubor Tyl KKP Čelákovice

Sobota - 12. března - 19 hodin

Boris Vasiljev

A JITRA JSOU ZDE TICHĀ

hraje divadelní soubor Tyl MěKS Rakovník

Dramatický odbor Kolár Domu kultury ROH AZNP
Mladá Boleslav

3. března 1977
Tylovo divadlo v 19 hodin

Eduard Petiška

LOUPEŽNICE

Režie: Zdeněk Kuna

Odborná spolupráce: Jarmila Černíková

Scénická výprava: František Vitmajer

Technická spolupráce: Libuše Hřčková, Jan Paul,
Petr Dresler, František Matohlína, Karel Hajzler

Hrají

Rudolf	Ladislav Najman ml.
Ota	Milan Koníček
Arnošt	Arnošt Steger
Šárka	Zdena Volfová
Honza	Pavel Šťastný

Ve všech historických etapách svého vývoje mělo ochotnické divadlo dvojí smysl. Jednak pro diváky, jímž bylo určeno, jednak pro samotné ochotníky, kteří je vytvářeli a tím se sami ve svém volném čase kulturně a společensky vyžívali.

Náš dramatický soubor Kolár má svou velkou divadelní tradici, která se datuje od 8. dubna 1843, kdy v Mladé Boleslavi bylo sehráno první české představení hry V. K. Klicpery Žižkův meč.

Bouřlivý vývoj následných let odrážel se pocho-pitelně i ve vnitřním životě souboru. Spojení s buditelským centrem v Praze, vlastní tvorba J. K. Tyla, jakož i úzké vztahy k dalším souborům divadelních nadšenců, staly se účinným pomocníkem národního obrození a zaujímaly doslova klíčové postavení pro další vývoj našeho divadla. Po osvobození v roce 1945 a v následujících letech prudkého vývoje naší socialistické společnosti převzalo i u nás ochotnické divadlo pokrokovou úlohu kulturní fronty politické angažovanosti a jeho tvůrčí činnost přenesla se tak na široké pole působnosti proti maloměstským přežitkům a všem pro nás cizím a škodlivým ideologickým názorům.

Kolár nastudoval od svého vzniku přes 950 her a blíží se ke svému dvoutisícímu představení. Úctyhodná čísla, skrývající práci celé řady generací.

V posledních letech nastudoval několik pozoruhodných inscenací. Namátkou jmenujeme Neklidné stáří od Rachmanova, Kvadraturu kruhu od V. Katajeva, Shakespearovy Veselé paničky windsorské, Jarišova Boleslava Ukrutného a v loňském roce od V. Nezvala Dnes ještě zapadá slunce nad Atlantidou, Petiškovu Loupežnici a Gogolova Revizora.

Eduard Petiška v Loupežnici si všímá problematiky současného života. Vztahy dvou generací, které konfrontuje s dnešním mládím a jeho bezprostředním hledáním životního cíle. Je to komedie, která odkrývá mnohdy samozřejmé, avšak citově závažné momenty v životě jednotlivců, jejich subjektivní prožitky a někdy i omyly, které si namlouvá.

Vybrali jsme tuto hru do svého repertoáru proto, že bychom si přáli, aby se stala předmětem našeho zamyšlení nad životem dnešní generace a způsobu řešení osobních běžných konfliktů, které nám život přináší. Podaří-li se nám to docílit, splní tato hra svůj účel.

Premiéra v Divadle Jaroslava Průchy, Mladá Boleslav 21. února 1977

Umělecký vedoucí a režisér souboru
Zdeněk Kuna

Slánská scéna dramatický odbor Závodního klubu ROH Slaný

4. března 1977

Tylovo divadlo v 19 hodin

Vlastimil Venclík

ŠŤASTNÁ RODINA

Kinematograf ze života obyčejné rodiny
o 9 obrazech

Režie: Vlastimil Venclík j. h.

Scénu navrhl: Jiří W. Koula

Představení řídí: R. Hoch, Marie Fialová

Text sleduje: Anna Vidimská

Světla: Josef Suchopárek

Zvuk: Václav Samec

Technika: Václav Samec, Zdena Dufková,
J. Větrovcová, Z. Šultys

Dekorace zhotovili: členové souboru

Hrají

Matka	Pavla Skolilová
Otec	Jaroslav Vejraška
Dcera	Hana Šimová
Syn	Miroslav Grund
Zeť	Jaroslav Hložek
Babička	Pavla Hoffmanová
František	Jiří W. Koula

Mladý pražský autor Vlastimil Venclík se představuje v české premiéře na jevišti Slánské scény se svou zajímavou komedií ze života dnešního člověka. Jak již titul prozrazuje, jedná se o rodinné společenství, které v tomto případě sestává ze tří resp. ze čtyř generací, uzavřených v prostorově nedostatečném bytě.

Autor zde s bystrým postřehem odkrývá lidské klady i zápory s použitím pro diváka velmi srozumitelné drobnokresby. Libreto samo se vymýká rámci vžitě konvenčnosti a možno je považovat za zdařilý pokus o moderní divadelní pojetí.

Retrospektivně řešená stavba nutí pozorovatele plně se zapojit do děje ve kterém najde spoustu postřehů, týkajících se psychologie dnešního člověka, který se ještě v mnohých případech nezbavil dědictví minulosti. Hra je typem nastaveného zrcadla s výchovným charakterem, která mimoděk nutí k zpytování vlastního svědomí.

Soubor Závodního klubu ROH Slánská scéna, jehož bohatá činnost ve všech oborech divadelní tvorby se dále vyvíjí, pevně věří že zařazení této inscenace do kaleidoskopu dramaturgického plánu bude adekvátní dosavadním úspěchům a uspokojí jak slánskou veřejnost, tak diváky na proponovaných zájezdech.

Přejeme příjemný oddech.

-jwk-

Premiéra 12. ledna 1977

Divadelní soubor Hálek ZK dopravy a spojů
ROH Nymburk

5. března 1977
Tylovo divadlo v 19 hodin

Alois Jirásek

LUCERNA

Režie: Jan Paulů

Scéna Jaroslav a Vladimír Kolářovi, masky televizní maskér Míla Fadrhona, Josef Herčík, Dana Pertlíčková, zvuky Vladimír Kolář, světla Fr. Jurkovič a Milan Moc, inspicie Jaroslava Poláčkové a Růžena Klicperová, text sleduje Věnka Tomšů, technická spolupráce Jan Krupička s kolektivem, kostýmy provedeny ve spolupráci s kostýmním oddělením Čs. televize, výběr kostýmů Jana Švarcová, scénická hudba Přemysl Vrhel, v meziaktů hraje divadelní soubor za řízení Josefa Vávry.

Hrají

Mladá kněžna	Alena Bondarcuková
Dvořan	Ing. Vladimír Rozlivka
Vrchní	Stanislav Holík
Mlynář	Zdeněk Válek
Jeho bába	Olga Vencurová
Hanička	Dagmar Hanušová
Zajíček, učitel. mládenec	Jan Zubák
Braha, sekerník	František Lukeš
Zima	Stanislav Pokorný
Sejtko	šumaři Karel Lebduška
Klásek	Karel Schuh
Klásková	Růžena Rachlíková
Michal	Ivo Müller
Ivan	vodníci Jan Paulů
Pan Franc	Jiří Běhounek
Mušketýr	Miroslav Fišer
Zan, služebník	Václav Dvořák
Komorná	Dáša Krejčíková
Kroužilka	rychtář Bohumil Švarc
Votruba	František Svoboda
Farář	Josef Šubrt
Družička	Lenka Koláčná
Hejkal	Stanislav Kubín

Zámečtí úředníci, rychtáři, družičky, panští pacholci a víly hrají Ing. Cee, Brhel, Svoboda, Keller, Kubín, Misař, Švarc, Švarcová, Švarcová, Krejčíková, Šťastná, Kopecká, Machotková, Pecová, Brhelová, Košťáková, Zajíčková, Koláčná, Carda, Misař, Větrovský.

Přestávka po III. obraze

Premiéra v dubnu 1976

Tak jako si nelze operní svět v našem státě představit bez Prodané nevěsty, nemůže se svět činoherní obejít bez Jiráskovy Lucerny. Po desetiletí se čas od času vracejí všechny činoherní soubory právě k této národní hře, jejíž děj se podle Jirásky odehrává „za onoho času“, který však svým konfliktem ryze zapadá do doby rokokové, do doby před zrušením roboty, do doby, kdy jen někdo mívá právo lokálních svobod. Z této situace vytěžil Alois Jirásek konflikt mezi svobodným mlynářem a půvabnou, rozmaritou mladou kněžnou, která využívá jediné nesvobody mlynářovy, kterou je právě ponižující lucerna. V příběhu, odehrávajícím se v jediném dni a části následné noci, je dále využito celé škály postav, mistrně svým jednáním vyjadřujících charakter vlastní, ale hlavně nenapodobitelně kolorit doby. Právě vynikající mistrovství Jiráskova slova, komentářů, jež postavy pronášejí jako svoje myšlenky, z nich sestavený děj plný dramatických vedlejších konfliktů, poezie české krajiny, tak symbolicky spjaté s myšlením porobovaného lidu s jeho vírou v tajemné bytosti ovládající setmělý les, bytosti k nimž se v přemíře bezútěšnosti obrací v povědomí porobovaných jako k jediné naději, symbol slovanské lípy s tajemnou, krásnou hudbou, kterou vydává její koruna, posvěcení místa, které si tradicí lid vysnil jako místo úlevy a naděje, toto vše vtahuje diváka do děje, nutí ho k pozornému poslechu, vzrušuje ho a dojíká. Pro tyto důvody zvolil Hálek po dvaceti letech opět Jiráskovu Lucernu do repertoáru jedné z nejúspěšnějších hálkovských sezon.

K uvedení Lucerny jsme však měli ještě další velice příjemný a milý důvod. Dlouhodobá členka našeho souboru, paní Růžena Rachlíková oslavuje v této hře jubileum, velice významné pro sebe, ale také pro soubor Hálkova divadla. Oslavuje padesát let nepřetržité amatérské činnosti v jediném souboru. Za 115 let, které Hálek trvá, padesátka let a více než čtyřista vystoupení. Byla oporou režisérů, oporou souboru, oporou těch, kteří byli do představení obsazeni. A zárukou úspěchu celého představení.

Jan Paulů

Divadelní soubor Tyl Čelákovice KKP

11. března 1977
Tylovo divadlo v 19 hodin

Vasilij Šukšin

ENERGIČTÍ LIDÉ

Divadelní příběh v satirickém žánru

Režie: Rudolf Vedral, divadlo E. F. Buriana Praha

Hrají

Aristarch Petrovič Kuzkin	Josef Beran
Věra Sergejevna, jeho žena	Magda Šrámková Mirka Žemličková
Brunet	Jiří Krátký
Nosáč	Jiří Červinka
Břicháč	Václav Urban
Plešoun	František Hochman
Dobrák	Igor Plodek
Soňa	Jitka Bodláková Terezie Csátlošová
Milicionář	Jan Korčák Jiří Bartůšek

Technická spolupráce: J. Černý, J. Korčák, J. Krátký, M. Páv, J. Šrámek, A. Tubl

Divadelní soubor Tyl Čelákovice navazuje na více než stoletou tradici ochotnického divadla v Čelákovících. Byl založen v r. 1941. I když se vždy snažil o dobré divadlo, přece jen největšího rozkvětu dosáhl soubor až po začlenění do Kulturního klubu pracujících, kde má veškerou podporu. V současné době pracuje divadelní soubor, soubor divadla poesie. Velkého úspěchu dosáhl soubor v sezoně r. 1974-75, kdy v soutěži aktivity se umístil na 3. místě a získal tak i peněžitou odměnu. V Kadlecově memoriálu dosáhl soubor rovněž pěkných úspěchů, kdy dostal ceny za muzikálové zpracování Gogolovy Ženitby, Mrštíkových Maryšu, divadlo poesie cenu za Wolkrovu poesii a za Jeseninovu Annu Sněginu, se kterou se dostalo na národní přehlídku do Jihlavy, na Wolkřův Prostějov i na přehlídku ruských a sovětských her do Svitav. Dramaturgie souboru se zaměřuje na hodnotné tituly, které jsou přínosem pro čelákovickou kulturu, což bylo oceněno i Městským národním výborem v Čelákovících udělením čestného uznání u příležitosti 30. výročí našeho osvobození. Soubor se pravidelně zúčastňuje krajských divadelních přehlídek, i přehlídek výběrových pro nejvyšší soutěže, dostává pozvání k hostování i mimo náš kraj (např. účast na Festivalu přátelství ve Volyni s Volodinovou Dulcineou z Tobosy). Zúčastnil se již také přehlídky české divadelní klasiky v Žebráku s Maryšou bílí Mrštíkových a s Baladou o Nikolovi Šuhaji loupežníku, se kterou se zúčastnil i Libochovického divadelního léta. Téměř každoročně se zúčastňuje i Libčického divadelního podzimu a velmi rád zajíždí do Rakovníka, kde již hrál Maryšu a Annu Sněginu.

Souboru se velmi osvědčuje pomoc, kterou mu poskytují profesionální umělci jako Jiří Hraše, Rudolf Vedral, Josef Kettner nebo Milan Čech, který vytvořil k úspěšným inscenacím scénu. V letošní sezoně divadelní soubor Tyl KKP uvádí Drdovy Dalskabáty, hříšnou ves, Šukšinovy Energické lidi a Puškinova Evžena Oněgina.

Divadelní soubor Tyl MěKS Rakovník

12. března 1977

Tylovo divadlo v 19 hodin

Boris Vasiljev

A JITRA JSOU ZDE TICHÁ

Dramatizace Jarmila Černíková

Režie: Josef Kettner, člen DJW Praha j. h.

Sláva Cón, nositel Zlatého odznaku J. K. Tyl

Výprava a kostýmy: Milan Čech, člen KD Kolín j. h.

Klavír: Radim Smýkal

Choreografie: Karel Bednář, AMU Praha j. h.

Asistent režie: Jan Korf

Světla: Jiří Stehlík

Zvuky: Josef Zamazal

Technika: Ladislav Dufek, Josef Němeček,
Václav Karnold

Text sleduje: Jaroslava Marková, Marie Bidrná-
nová

Představení řídí: Zdena Karnoldová

Hrají

Vypravěč

Jan Korf

Fedot Jevgrefovič
Vaskov

Pavel Kubla

Kirjanovová

Helena Tvrzová

Rita Osjaninová

Alena Mutinská

Žeňa Komeľkovová

Eva Karnoldová

Galja Četvertakovová

Nad'ja Plincnerová

Líza Bričkinová

Jaroslava Perglerová

Soňa Gurvičová

Věra Svobodová

Nacističtí parašutisté

Jiří Svoboda
Jaromír Škopec
František Mutinský
Jiří Gebhart

Boris Vasiljev - současný sovětský prozaik a filmový scénarista, jehož literární díla jsou známa po celém Sovětském svazu, se plně věnoval umělecké činnosti od svých 36 let. Byl původním povoláním voják - v roce 1941 absolvoval vojenskou akademii a se zbraní v ruce prošel celou druhou světovou válkou.

V roce 1953 absolvoval autorské semináře, které vedl známý sovětský dramatik Nikolaj Pogodin. Od roku 1960 pracuje Boris Vasiljev jako filmový scénarista. Zajímavá témata, její neschematické zpracování, velký vnitřní dramatický náboj a zvláštní mysl pro humor - to všechno jsou charakteristické rysy Vasiljevova autorského rukopisu, které způsobily, že téměř všechna Vasiljevova prozaická díla ožila znovu buď na divadelní scéně či na filmovém plátně. Např. jeho povídka Neregistrovaný se objevila v divadelní podobě na scéně Divadla Leninského Komsomolu, povídka Nestřílejte bílé labutě byla v autorově přepisu do divadelní podoby uvedena v Moskevském divadle Sovremennik atd. Nejpůvodnějším Vasiljevovým dílem se stala povídka A jitra jsou zde tichá, která se dočkala podoby nejen divadelní (v Moskevském divadle na Tagance), ale i operní a konečně i filmové, za kterou byl Boris Vasiljev jmenován laureátem státní ceny.

Právem se příběh staršiny Vaskova a 5 dívek - vojáků protiletadlové baterie - odehrávající se za druhé světové války, stal tak oblíbený. Autor v něm líčí osudy lidí s velikou přesvědčivostí a životní pravdivostí. Nelakuje na růžovo, ale také nepropadá beznaději. A jeho hrdinové, postavení do mimořádné situace, jsou lidé jako my: hledající a nalézající, chybující a mýlící se, ale nevzdávající se v boji proti všemu, co mrzačí a ničí člověka.

Jarmila Černíková

Vydalo Okresní kulturní středisko Rakovník
nákladem 1500 kusů.

Vytiskly Středočeské tiskárny, provoz 37, Rakovník
březen 1977 - 2710.